

TÍTOL: **Perfecte impossible**

VALOR: Mantenir el prestigi a qualsevol preu és irresponsable i poc ètic. Decidir de manera autònoma i responsable és valorar els pros i els contres de cada decisió, i aprendre del resultat.

HÈCTOR: (TO DE QUEIXA) Qui és sempre l'angelet?

HÈCTOR: El millor fill,

HÈCTOR: el millor amic i el millor alumne?

HÈCTOR: Doncs qui voleu que sigui?

HÈCTOR: L'Hèctor, el perfecte. Un dia l'Hèctor el perfecte, és a dir, jo, per primera vegada a la vida no sabia com contestar un examen.

MURMURIS A LA CLASSE

PROFESSOR: Els que vagin acabant poden sortir al pati. No us oblideu de posar el nom al full.

HÈCTOR: Faltaven 15 minuts per entregar l'examen i jo tenia el full en blanc.

HÈCTOR: Per primera vegada trauria una mala nota...

MARE: (AMB REVERBERACIÓ) Hi deu haver un error, fill meu. Sempre treus les millors notes!

PROFESSOR: (AMB REVERBERACIÓ) Espero que no s'ho prengui com un costum. Un bon alumne ho és per a tota la vida.

HÈCTOR: Em turmentava només pensar-ho, però ja era massa tard. No hi podia fer res. (TEMORÓS I VACIL·LANT) Llevat que fes el que fa la majoria en aquests casos.

HÈCTOR: (EN VEU BAIXA) Marta, aparta't una mica.

MARTA: (ATERRIDA) Que què?

HÈCTOR: (SÚPLICA) Deixa'm copiar el teu examen, sisplau.

MARTA: (EN VEU BAIXA) Però Hèctor...

HÈCTOR: La meva amiga Marta no s'ho podia creure, i amb raó. L'Hèctor el perfecte, és a dir, jo, el que sempre vol fer-ho tot correctament, ara demanava a la seva millor amiga que li deixés fer trampa.

MARTA: (ESPANTADA) Em fa molta por, Hèctor.

HÈCTOR: Ajuda'm.

PROFESSOR: (ENÈRGIC) Vosaltres dos, sisplau, silenci!

MARTA: Ho sento, Hèctor. Em moro de por.

HÈCTOR: La Marta es va aixecar i va entregar el seu examen. I jo em vaig quedar allà, assegut com un babau, sense saber què respondre.

SONA EL TIMBRE DE L'ESCOLA

HÈCTOR: Quan va sonar el timbre, ja no hi havia res a fer. Vaig abaixar el cap, vaig lliurar l'examen i vaig sortir al pati. Allà hi havia la Marta, que m'esperava a les escales.

BULLÍCIA

MARTA: Com t'ha anat?

HÈCTOR: Malament.

MARTA: Estàs enfadat amb mi perquè no t'he deixat copiar?

HÈCTOR: És clar que no.

MARTA: Deixa'm que et digui una cosa (AFECTUOSAMENT): hi ha coses que un bon amic no et pot demanar.

HÈCTOR: La Marta tenia raó. No només havia corregut el risc que la castiguessin. També li havia demanat que fes una cosa amb què no estava d'acord. Per això li vaig demanar disculpes.

BULLÍCIA DE CLASSE

PROFESSOR: Els que hagin suspès l'examen han de fer la recuperació demà a la tarda. No ho oblideu.

HÈCTOR: Aquella tarda no només vaig recuperar l'examen. També vaig recuperar la meva veritable personalitat. Ara ja no sóc l'Hèctor el perfecte. Sóc, a seques, l'Hèctor. És molt avorrit que tot hagi de sortir sempre bé.

MARTA: No només avorrit, és impossible.